

enkelt, fordi sortimentslisten nu erstattes af en omsætningsgrænse.

Jamen hvad er det for en omsætningsgrænse? Jeg går da ud fra, at fru Lotte Henriksen har læst forslaget og ved, at forslaget bygger på, at ⅓ af omsætningen skal være dagligvarer. Jamen altså, for at kunne kontrollere, om det nu er den brøk, vi taler om, eller det ikke er, er det jo nødvendigt for den enkelte butik at gøre op, hvor stor en del af omsætningen der er dagligvarer, og hvor stor en del der ikke er dagligvarer. Det tror jeg er et rimeligt ræsonnement, som enhver vil kunne forstå, for det står i loven. Så er man altså nødsaget til at føre en liste over, hvor stor en del der er dagligvarer, og hvor stor en del der ikke er dagligvarer. Det forudsætter selvfølgelig, at man kan afgrænse: Hvad er dagligvarer? Hvad er det for nogle varenumre, der er dagligvarer? Er en avis en dagligvare? Er tobak dagligvarer? Er blomster dagligvarer? osv. osv. Vi kunne nævne en stribe af eksempler. Hvis blomster f.eks. ikke er dagligvarer, betyder det så, at enhver blomsterbutik med mere end 15 mio. kr. i omsætning må lukke butikken om søndagen, hvor de i øvrigt har den største omsætning?

Altså, der er en masse afgrænsningsproblemer og en masse spørgsmålstejn, som giver en masse bureaukrati, og hvor det i hvert fald ikke bliver nemmere for den lille købmand, end de såkaldte sortimentslister var.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Det er fru Lotte Henriksens bemærkninger, der kalder mig på talerstolen. Jeg skrev ned for at citere præcis, hvad fru Lotte Henriksen sagde: Sortimentsbekendtgørelsen erstattes nu af 15 mio. kr.s omsætningsgrænsen.

Der var altså ikke et ord om dagligvarebegrebet og den grænse, der ligger i, at det skal være overvejende dagligvarer. Men når det står i regeringens lovforslag, må det vel være, fordi man alligevel ønsker håndhævet, at der er tale om overvejende dagligvarer. Der er tale om, at man både skal håndhæve og kontrollere og administrere og alt muligt andet efter det begreb, der står der. Men jeg var da glad for fru Lotte Henriksens melding om, at man ønsker den forenkling, og jeg ville være helt positiv, hvis man kunne nå dertil, hvor fru Lotte Henriksen sagde, at det kun var en grænse og ikke alt muligt andet.

Derfor vil jeg spørge, om den melding betyder, at Socialdemokratiet er parat til at nedtone kravet om den alternative sortimentsbekendtgørelse, der kommer efter forslaget, fordi man skal definere begrebet dagligvarer, og om man er parat til at nedtone det til fordel for en mere enkel løsning. For jeg tror, at ligegyldigt hvordan man vil sætte folk til at forsøge at administrere det og håndhæve det og kontrollere det, så bliver det kæmpe problematisk. Det betyder, at de, som bryder loven, får en fordel, fordi de lovlidige, som holder sig til lovens tekst, i en lang række tilfælde vil være dårligere stillet end dem, som gør, som de har lyst til, for det kan ikke kontrolleres og håndhæves alligevel.

Så det ville da være dejligt, hvis det var Socialdemokratiets bud, at man ønsker en større forenkling, og det ville vi da gerne lige høre en lille kommentar til her. Vi kan selvfølgelig også få den i udvalget, men jeg opfattede det faktisk som et positivt tilsagn allerede nu om, at man er lidt inde i nogle tanker i den retning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen jeg synes også, der trænges til en klargøring af, hvad det er for en afgrænsning mellem dagligvarer og ikkedagligvarer, der ligger i det her forslag, for det er jo rigtig, som de to tidligere ordførere har nævnt, at det ikke kun er 15 mio. kr.s omsætningsgrænsen, der erstatter sortimentslisten. Det er også dagligvarebegrebet og de ⅓'s omsætning, der skal være der.

Hvis man gerne vil have lidt vejledning i lovforslagets bemærkninger med hensyn til, hvordan det skal fortolkes, bliver man ikke ret meget kløgere, for man får at vide, at dagligvarer f.eks. er engangservice, kaffefiltre, hygiejneartikler og lign. Vi har altså både et »f.eks.« foran og et »og lign.« bagefter, og det viser, hvor upræcist det er. Hvis man så siger: Nej, men så må vi modsætningsvis skulle se på ikkedagligvarerne, hvordan det skal forstås. Så hedder det: f.eks. aviser, tobak, video, blomster, planter og lign. Det er altså lige så upræcist beskrevet. Man bliver ikke ret meget kløgere, og det er jo ikke nemt at se, hvad det er for en bagvedliggende tankegang, og hvad det er for et begrebsapparat, der har gjort, at f.eks. kaffefiltre er en dagligvare, som forbruges, mens den bruges, hvorimod tobak åbenbart er et varigt forbrugsgode, som ikke forsvinder, mens det bruges. Jeg forstår ikke logikken, og jeg vil da godt sige helt personligt, at mine 20 Kings forsvinder noget hurti-